302β

1638 Καλλιπολίτης Μάξιμος

Καλλιπολίτης (Μάξιμος) Έλλην λόγιος εκ Καλλιπό- Λεξ. ΙΣ. η γεωγ λεως. Εχρημάτισε μαθητής Κυρίλλου του Λουκάρεως, Βλ[illegible] και, υποκύψας εις την αίρεσιν των διαμαρτυρομένων, εγένετο πρόθυμον εις αυτής όργανον. Τω 1638, μεταφράσας εν Γενεύη την Καινήν Διαθήκην εις την απλοελληνικήν, εξέδωκεν αυτήν, ης χιλιάδας αντιτύπων έστειλαν οι Λουθηροκαλβίνοι εις τον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Παρθένιον τον Β', όπως διανέμη ταύτα εις [illegible]. Μελέτιος ο Συρίγος, λαβών αφορμήν εκ τούτου, εκήρυξεν από του άμβωνος αξίους αναθέματος τόν τε μεταφραστήν και τους συνεργήσαντας εις τη της διαδόσεως της αιρέσεως ταύτης. Ο πατριάρχης θρέφων άσπονδον μίσος κατά του Συρίγου, εξώρισε μεν αυτόν, αλλά δεν ετόλμησε να διανέμη τα αντίτυπα, άπερ παντελώς εξέλιπον. Περί της μεταφράσεως ταύτης ως και περί του μεταφραστού υπάρχει διαφωνία τις. Καθά τινας μεν εξεδόθη αύτη εν Γενεύη, καθ' άλλους δε εν Λουγδούνω της Ολλανδίας, δαπάνη της Ολλανδικής κυβερνήσεως. Περί του μεταφραστού τινες παραδέχονται ότι είναι ο Μάξιμος Καλλιπολίτης, ο Πελοποννήσιος, άλλοι παρά τον Μάξιμον Μαργούνιον, τον Καλλιπολίτην, η ακολούθως,

Καλλιουπολίτης Μάξιμος 1638 μ.Χ.

ως εκ γλώσσης των προειρημένων φαίνονται ότι ο αυτός μεταφραστής της Καινής Διαθήκης είναι ο δεύτερος. Και όμως υπολαμβάνουσιν τινες [illegible] φέρει τω 1638 τον αποθανόντα τω 1602 Μαργούνιον τον Κρήτα, αποδιδόντες αυτώ πατρίδα την Καλλίπολιν, όπως συμβιβάσωσι τα ασυμβίβαστα. Τινες οι μεν υπέλαβον Μάξιμον τον Καλλιουπολίτην ως Μάξιμον τον Μαργούνιον, τον Πελοποννήσιον· οι δε τον Καλλιουπολίτην Μάξιμον ως Μαργούνιον, η τον Πελοποννήσιον ως Μάξιμον. Αλλ' οπωσδήποτε αμφότεροι ούτοι, ζηλωταί της ορθοδοξίας πρόμαχοι, ούτε Μάξιμος Μαργούνιος η ο ομώνυμος Πελοποννήσιος, ανεδείχθησαν ως μεγάλαι αιρέσεως και συγγραφείς του [illegible]. Ο δε Μάξιμος Καλλιουπολίτης άλλος παρά τους δύο ανωτέρω, έφερεν ως επώνυμον αυτό το εθνικόν. Η έκδοσις της υπό Καλλιουπολίτου μεταφράσεως της Καινής Διαθήκης διήρηται εις δύο τόμους, ων ο μεν περιέχει την μετάφρασιν μετά του πρωτοτύπου των τεσσάρων Ευαγγελίων (52 σελ. φυλλ.) ο δε δεύτερος τον Απόστολον και την Αποκάλυψιν (374 σελ.) ».

Τέλος απόσπασμα της μεταφράσεως του Ευαγγελίου του τυπωθέντος εν Γενεύη τω 1638 ευρίσκεται εν Παραρτήματι Νεοελλ. Φιλολ. Σάθα σελ. 84 – 85.

1638 Καλλιπολίτης Μάξιμος

ο Καλλιπολίτης (Μάξιμος) ἕλκων [illegible] εκ Καλλιπό- Λεξ. ιστ. γεωγρ.
λεως. Εχρημάτισε μαθητής Κυρίλλου του Λουκάρεως, [illegible]
και, υποκύψας εις την αίρεσιν των διαμαρτυρο-
μένων, εγένετο πρόθυμον της αυτής όργανον. Τω
1638, μεταφράσας εν Γενεύη την Καινήν Διαθή-
κην εις την απλοελληνικήν, εξέδωκεν αυτήν, και
χιλιάδας αντιτύπων έπεμψαν οι Λουθηροκαλβίνοι
εις τον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως Παρθένιον
τον Β', όστις διανέμη ταύτα εις τον λαόν. Μελέτιος
ο Συρίγος, ιδών αφαιρεθ[illegible] συνέγραψεν α-
κατα [illegible] αξίους [illegible] τε μετα-
φράστου [illegible]
σεως της αιρέσεως ταύτης. [illegible] πατριάρχης [illegible]
[illegible] κατά του Συρίγου, [illegible] εν
αυτόν, αλλά δεν ετόλμησε να διανείμη τα αντί-
τυπα, αφού πανταχού [illegible]. Περί της μεταφρά-
σεως ταύτης ως και περί του μεταφραστού υπάρχει
διαφωνία τις. Καθά τινες μεν εξεδόθη αύτη εν
Γενεύη, καθ' άλλους δε εν Λυγδούνω της Ολλανδί-
ας, δαπάνη της Ολλανδικής κυβερνήσεως. Περί του
μεταφραστού τινες παραδέχονται ότι είναι ο Μάξιμος
Καλλιπολίτης, ο Πελοποννήσιος, άλλοι παρά τον Μά-
ξιμον Μαργούνιον, τον Καλλιπολίτην, η [illegible],

Καλλιουπολίτης Μάξιμος

ως εκ γνώμης των προειρημένων φαίνονται ότι αληθής μεταφρα-
στής της Καινής Διαθήκης είναι ο δεύτερος. Και όμως υποθα-
λουσιν όλοι [illegible] ότι τω 1638 τον αποθανόντα τω 1602
Μαργούνιον τον Κρήτα, αποδίδοντες αυτώ [illegible] την Καλ-
λίπολιν, όπως συνεβιβάσωσι τα ασυμβίβαστα. Πλην οι μεν
υπέλαβον Μάξιμον τον Καλλιουπολίτην ως Μάξιμον τον Μαρ-
γούνιον, τον Πελοποννήσιον· οι δε τον Καλλιουπολίτην Μάξιμον
ως Μαργούνιον, η τον Πελοποννήσιον ως Μάξιμον. Αλλ' απατ-
ώνται αμφότεροι όλοι, [illegible] της ορθοδοξίας πρόμα-
χοι, ότε Μάξιμος Μα[illegible] ο ομώνυμος Πελοποννή-
σιος [illegible]
γραφείς [illegible] όθεν άλλος Μά-
ξιμος Καλλιουπολίτης, άλλος παρά τους δύο ανωτέρω,
έφερεν ως επώνυμον αυτό το εθνικόν. Η έκδοσις της
υπό Καλλιουπολίτου μεταφράσεως της Καινής Διαθήκης
διήρηται εις δύο τόμους, ων ο μεν περιέχει το κεί-
μενον μετά του ερμηνευτικού των τεσσάρων ευ-
αγγελίων (52 σελ. [illegible]) ο δε δεύτερος τον Απόστολον
ή την Αποκάλυψιν (314 σελ.) »